

УДК 349

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-2\(30\)-100-110](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-2(30)-100-110)

Кузьменко Оксана Володимирівна доктор юридичних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України завідувач кафедри публічного та міжнародного права ННІ «Юридичний інститут, Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», <https://orcid.org/0000-0002-0830-766X>

Чорна Вікторія Григорівна доктор юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та міжнародного права ННІ «Юридичний інститут, Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», <https://orcid.org/0000-0002-6072-0283>

Зима Вікторія Миколаївна старший викладач кафедри іноземних мов ННІ «Юридичний інститут, Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», <https://orcid.org/0009-0005-3283-3570>

РОЗМЕЖУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ І ЛЮДСЬКОГО МИСЛЕННЯ

Анотація. Дослідження розмежування між штучним інтелектом та людським мисленням відкриває фундаментальні аспекти, що визначають їх взаємодію та вплив на суспільство. Перш за все, важливо відмітити відсутність свідомості у штучного інтелекту, на відміну від людського розуму, який не лише обробляє інформацію, але й усвідомлює власні думки, емоції та існування. Вчені в галузі когнітивних наук та філософії, аналізуючи це розмежування, наголошують на глибокому розумінні, яке впливає з людської свідомості.

Друга значна відмінність між штучним інтелектом та людським мозком виявляється в процесі обробки інформації. У системах, заснованих на штучному інтелекті, ми можемо спостерігати чітке розділення між фізичними механізмами, які переносять дані, та самою інформацією, яка обробляється.

Третя суттєва відмінність між штучним інтелектом та людським мозком полягає у методах зберігання інформації. На відміну від цифрових систем, де дані зберігаються в конкретних локаціях пам'яті у незмінному вигляді, людський мозок використовує динамічні, адаптивні патерни активності нейронів для кодування і збереження інформації.

Четверта ключова відмінність між людським інтелектом та штучним інтелектом полягає у сприйнятті та важливості контексту. Людський мозок

демонструє вражаючу здатність до контекстуалізації інформації, адаптуючи своє розуміння та реакції в залежності від навколишньої ситуації.

П'ята значуща відмінність між штучним інтелектом та людським мозком полягає в потребі штучного інтелекту в регулярності та чітких інструкціях для його функціонування, у той час як людський мозок вирізняється своєю здатністю до адаптації та ефективної роботи в умовах невизначеності та динамічних змін.

Шоста фундаментальна відмінність, що відокремлює штучний інтелект від людського мозку, полягає в їх походженні та розвитку. Штучний інтелект є продуктом людської інженерії та дизайну, створеним для виконання конкретних завдань або розв'язання певних проблем.

Сьома відмінність полягає у способі, яким людський мозок та штучний інтелект набувають знань та навичок. Людський мозок вчиться через безпосередній досвід, спостереження, експериментування та емоційні переживання, що дозволяє формувати глибоке розуміння концептів та розвивати навички.

Восьма відмінність полягає у тому, що людський мозок вражає своєю здатністю ефективно перемикатися між завданнями, виконуючи широкий спектр функцій від складних когнітивних процесів до автоматичних фізичних дій.

Дев'ята відмінність - свідомість та самосвідомість в людському мозку становлять один з найскладніших і найменш зрозумілих аспектів нашого існування.

Дослідження розмежування між штучним інтелектом та людським мисленням відкриває фундаментальні аспекти, що визначають їх взаємодію та вплив на суспільство. Перш за все, важливо відмітити відсутність свідомості у штучного інтелекту, на відміну від людського розуму, який не лише обробляє інформацію, але й усвідомлює власні думки, емоції та існування. Вчені в галузі когнітивних наук та філософії, аналізуючи це розмежування, наголошують на глибокому розумінні, яке випливає з людської свідомості.

Ключові слова: штучний інтелект, правове регулювання, розумова діяльність, стратегія розвитку, використання штучного інтелекту.

Kuzmenko Oksana Volodymyrivna Doctor of Law, Professor, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine, Head of the Department of Public and International Law of the Institute of Law, Vadym Hetman Kyiv National University of Economics, <https://orcid.org/0000-0002-0830-766X>

Chorna Viktoriia Hryhorivna Doctor of legal sciences, professor, professor of the Department of Public and International Law of the Institute of Law, Kyiv National University of Economics named after Vadym Hetman, <https://orcid.org/0000-0002-6072-0283>

Zyma Viktoriia Mykolaivna senior lecturer of the Department of Foreign Languages of the Institute of Law, Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman, <https://orcid.org/0009-0005-3283-3570>

DISTINGUISHING ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND HUMAN THINKING

Abstract. Researching the distinction between artificial intelligence and human thinking reveals fundamental aspects that determine their interaction and impact on society. First of all, it is important to note the absence of consciousness in artificial intelligence, in contrast to the human mind, which not only processes information, but is also aware of its own thoughts, emotions and existence. Scholars in the field of cognitive science and philosophy, analyzing this distinction, emphasize the deep understanding that emerges from human consciousness.

The second significant difference between artificial intelligence and the human brain is found in the process of processing information. In systems based on artificial intelligence, we can observe a clear separation between the physical mechanisms that carry the data and the information itself that is processed.

The third significant difference between artificial intelligence and the human brain lies in the methods of information storage. Unlike digital systems, where data is stored in specific memory locations in an unchanged form, the human brain uses dynamic, adaptive patterns of neuronal activity to encode and store information.

A fourth key difference between human intelligence and artificial intelligence is the perception and importance of context. The human brain exhibits an impressive ability to contextualize information, adapting its understanding and reactions depending on the surrounding situation.

A fifth significant difference between artificial intelligence and the human brain is that artificial intelligence needs regularity and clear instructions for its functioning, while the human brain is distinguished by its ability to adapt and work effectively under conditions of uncertainty and dynamic change.

The sixth fundamental difference that separates artificial intelligence from the human brain is their origin and development. Artificial intelligence is a product of human engineering and design, created to perform specific tasks or solve specific problems.

The seventh difference is the way in which the human brain and artificial intelligence acquire knowledge and skills. The human brain learns through direct experience, observation, experimentation, and emotional experiences, which allows for deep understanding of concepts and development of skills.

The eighth difference is that the human brain is remarkable for its ability to efficiently switch between tasks, performing a wide range of functions from complex cognitive processes to automatic physical actions.

The ninth difference is that consciousness and self-awareness in the human brain are one of the most complex and least understood aspects of our existence.

Researching the distinction between artificial intelligence and human thinking reveals fundamental aspects that determine their interaction and impact on society. First of all, it is important to note the absence of consciousness in artificial intelligence, in contrast to the human mind, which not only processes information, but is also aware of its own thoughts, emotions and existence. Scholars in the field of cognitive science and philosophy, analyzing this distinction, emphasize the deep understanding that emerges from human consciousness.

Keywords: artificial intelligence, legal regulation, mental activity, development strategy, use of artificial intelligence.

Постановка проблеми. Штучний інтелект та людське мислення відрізняються за багатьма фундаментальними аспектами, що визначають їхню сутність, функціонування та призначення. Ці відмінності лежать не лише в архітектурі та операційних механізмах, а й у способах обробки та інтерпретації інформації, а також у впливі на поведінку та прийняття рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання історії виникнення, ролі штучного інтелекту в правовій системі, веденні воєнних дій та ін. були предметом наукових праць Н. Дмитренко, І. Пилипова, Д. Іванюк та ін.

Метою статті є здійснення розмежування штучного інтелекту і людського мислення.

Виклад основного матеріалу. Перша, і, мабуть, найважливіша відмінність між людським мозком та системами, заснованими на штучному інтелекті, полягає в їх архітектурі. Людський мозок представляє собою винятково складну мережу, де кожен елемент має здатність виконувати подвійну функцію – бути одночасно приймачем та передавачем інформації. Ця унікальна властивість дозволяє створювати майже нескінченну кількість зв'язків і оборотних шляхів, що лежать в основі нашої здатності до складного мислення, навчання та адаптації. На відміну від цього, системи штучного інтелекту проектуються з використанням визначених вхідних і вихідних точок для обробки та передачі даних. Хоча це надає їм здатність швидко обробляти величезні масиви інформації, така структура значно обмежує їх гнучкість порівняно з людським мозком. Штучний інтелект, будучи створеним за певними правилами та алгоритмами, не може вийти за рамки свого програмування для встановлення нових, неочікуваних зв'язків між різними точками вхідних даних, як це робить людський мозок. Людський мозок також вирізняється своєю здатністю до пластичності, тобто змінювати свою структуру та функції відповідно до досвіду, навчання або внаслідок травми. Ця пластичність є критичною для навчання, пам'яті та адаптації до нових обставин. В системах штучного інтелекту, хоч і існують механізми машинного

навчання, які дозволяють адаптуватися до нової інформації, процес навчання та адаптації значно відрізняється і все ще далекий до комплексності та ефективності людського мозку. Крім того, людський мозок має унікальну здатність до інтеграції інформації з різноманітних джерел у єдине цілісне сприйняття, що включає емоційні, сенсорні та когнітивні компоненти. Ця інтеграція дозволяє нам розуміти складні концепції, відчувати емпатію, мріяти та бути творчими – аспекти, які поки що недосяжні для штучного інтелекту на сьогоденному етапі його розвитку.

Друга значна відмінність між штучним інтелектом та людським мозком виявляється в процесі обробки інформації. У системах, заснованих на штучному інтелекті, ми можемо спостерігати чітке розділення між фізичними механізмами, які переносять дані, та самою інформацією, яка обробляється. Таке розмежування дозволяє легко ідентифікувати шляхи, якими інформація переміщається, та оптимізувати процеси обробки для ефективності та швидкості. Однак, це також створює обмеження на гнучкість системи та її здатність до адаптації та навчання на основі нового досвіду. У контрасті до цього, людський мозок представляє собою надзвичайно інтегровану систему, де інформація та її обробка відбуваються таким чином, що майже неможливо визначити, де закінчується одне і починається інше. Нейрони в нашому мозку передають сигнали через синапси, створюючи мережу, яка постійно змінюється і адаптується відповідно до нового досвіду, навчання, а також фізичного стану організму. Така пластичність мозку лежить в основі нашої здатності вчитися, запам'ятовувати, мислити творчо та адаптуватися до змінних обставин. Ця фундаментальна відмінність в обробці інформації робить людський мозок надзвичайно гнучким і здатним до комплексного аналізу та рішення проблем у широкому спектрі контекстів. Наш мозок здатен інтегрувати сенсорні дані, емоційні реакції, логічні міркування та попередній досвід для формування унікальних і неповторних висновків та дій. Водночас, штучний інтелект має потенціал до швидкого оброблення та аналізу величезних обсягів даних, що перевищує можливості людського мозку в певних аспектах. Однак, він все ще зіштовхується з обмеженнями, коли справа доходить до адаптації, творчого мислення та розуміння складних емоційних та міжособистісних контекстів, які є невід'ємною частиною людського досвіду.

Третя суттєва відмінність між штучним інтелектом та людським мозком полягає у методах зберігання інформації. На відміну від цифрових систем, де дані зберігаються в конкретних локаціях пам'яті у незмінному вигляді, людський мозок використовує динамічні, адаптивні патерни активності нейронів для кодування і збереження інформації. Це означає, що спосіб, яким мозок зберігає спогади та знання, може змінюватися в залежності від досвіду, емоцій, навіть від того, як ми згадуємо чи використовуємо цю інформацію. Така гнучкість і пластичність є фундаментальною для процесів навчання та

адаптації, дозволяючи нам вчитися з досвіду і розвиватися. Ця динамічна природа зберігання інформації в мозку призводить до того, що наші спогади та знання не є статичними. Вони можуть змінюватися, модифікуватися або навіть забуватися з часом, що відрізняється від точності та сталості, з якою комп'ютери зберігають дані. Коли ми згадуємо подію, наш мозок активно реконструює її, можливо інтегруючи нову інформацію або адаптуючи її під поточний стан наших знань та відчуттів. Це може призвести до того, що спогади з часом стають менш точними або навіть викривленими. Також, важливою особливістю людського мозку є його здатність до синаптичної пластичності - зміни сили зв'язків між нейронами відповідно до досвіду. Цей процес лежить в основі здатності мозку навчатися, формуючи нові зв'язки або зміцнюючи існуючі на основі отриманого досвіду. Штучний інтелект може імітувати процеси навчання через алгоритми машинного навчання, однак пластичність і адаптивність людського мозку наразі залишаються недосяжними для штучних систем. У підсумку, зберігання інформації в людському мозку є фундаментально відмінним від методів, що використовуються в штучному інтелекті, надаючи людям здатність до глибокого навчання, адаптації та творчості. Ця складність та гнучкість мозку є ключовими для нашої здатності розвиватися та взаємодіяти зі складним і постійно мінливим світом.

Четверта ключова відмінність між людським інтелектом та штучним інтелектом полягає у сприйнятті та важливості контексту. Людський мозок демонструє вражаючу здатність до контекстуалізації інформації, адаптуючи своє розуміння та реакції в залежності від навколишньої ситуації. Ця гнучкість дозволяє нам інтерпретувати нюанси та підтексти в мові, вчинках та навколишньому середовищі, що є фундаментом для розвинутих міжособистісних взаємодій, емпатії та здатності до вирішення складних проблем. Наша здатність адаптувати поведінку на основі контексту відіграє ключову роль у соціальних взаємодіях, навчанні, а також у творчих та аналітичних процесах. Ми можемо розпізнавати сарказм, іронію, а також мінливі соціальні норми, що вимагає комплексного аналізу контексту та пристосування до нього в реальному часі. На противагу цьому, штучний інтелект, хоча й продемонстрував значні досягнення в розпізнаванні образів, обробці природної мови та навіть у прийнятті рішень у певних сферах, все ще обмежений у своєму розумінні та адаптації до контексту. Реакції штучного інтелекту засновані на алгоритмах та попередньо заданих інструкціях, які можуть враховувати певні змінні, але не завжди здатні гнучко інтерпретувати контекст або адаптуватися до його непередбачених змін. Особливо це стає помітним у сферах, де важливим є глибоке розуміння людських емоцій, мотивацій та невербальних сигналів. Наприклад, у творчих професіях, психотерапії чи під час міжкультурних комунікацій, де важливість контексту та його суб'єктивне сприйняття не можуть бути повністю симульовані за допомогою штучного інтелекту.

П'ята значуща відмінність між штучним інтелектом та людським мозком полягає в потребі штучного інтелекту в регулярності та чітких інструкціях для його функціонування, у той час як людський мозок вирізняється своєю здатністю до адаптації та ефективної роботи в умовах невизначеності та динамічних змін. Штучний інтелект, будучи створеним на основі алгоритмів та програмного забезпечення, залежить від визначеності та передбачуваності у своїх операціях. Він потребує заздалегідь встановлених правил і параметрів для обробки даних та вирішення завдань, що обмежує його здатність до інноваційного мислення та спонтанної адаптації. Навпаки, людський мозок володіє надзвичайною гнучкістю та здатністю до адаптації, що дозволяє нам ефективно справлятися з новими та непередбачуваними ситуаціями. Ми здатні миттєво аналізувати змінні умови, враховувати неоднозначну інформацію та робити виважені рішення навіть за відсутності чітких інструкцій або правил. Ця здатність ґрунтується на складній взаємодії між різними ділянками мозку та вбудованих нейронних мереж, які постійно переформатовуються та адаптуються відповідно до нашого досвіду та взаємодії з навколишнім середовищем. Особливість людського мозку полягає також у здатності до абстрактного мислення та висновків, що базуються не тільки на логіці та регулярності, але й на інтуїції, емоційному сприйнятті та творчому підході. Ці аспекти мислення дозволяють нам вийти за рамки стандартних рішень, генерувати нові ідеї та відкривати незвідані можливості. Таким чином, хоча штучний інтелект продемонстрував значні досягнення у вирішенні конкретних завдань та обробці великих обсягів даних, він все ще має обмеження у порівнянні з надзвичайною адаптивністю та гнучкістю людського мозку. Розуміння та вдосконалення цих відмінностей може відкрити нові горизонти в розвитку штучного інтелекту та його застосуванні в різних сферах життя.

Шоста фундаментальна відмінність, що відокремлює штучний інтелект від людського мозку, полягає в їх походженні та розвитку. Штучний інтелект є продуктом людської інженерії та дизайну, створеним для виконання конкретних завдань або розв'язання певних проблем. Це означає, що кожен аспект штучного інтелекту, від його архітектури до алгоритмів обробки даних, був розроблений з певною метою та відповідно до специфічних вимог. Такий підхід надає штучному інтелекту велику потужність у певних доменах застосування, але також обмежує його здатність до самостійної адаптації та гнучкості в непередбачуваних ситуаціях. Навпаки, людський мозок є продуктом мільйонів років еволюційного розвитку, який формувався у відповідь на надзвичайно широкий спектр викликів та умов виживання. Цей довготривалий процес еволюції наділив людський мозок неймовірною гнучкістю та адаптивністю, дозволяючи нам вирішувати проблеми, мислити творчо та навчатися з досвіду на способи, які значно виходять за рамки будь-яких штучно створених систем. Людський мозок здатний до нейропластичності — зміни сили зв'язків

між нейронами та формування нових нейронних зв'язків у відповідь на навчання та досвід. Цей процес дозволяє нам адаптуватися до нових ситуацій, засвоювати та інтегрувати нову інформацію, розвивати нові навички та відновлюватися після травм. Крім того, еволюція забезпечила людський мозок здатністю до емоційного сприйняття та соціальної взаємодії, що є критично важливими для виживання та відтворення в складних соціальних структурах. Емоції грають ключову роль у прийнятті рішень, мотивації та міжособистісних взаємодіях, що є аспектами, які штучний інтелект поки що не може повноцінно реплікувати або розуміти[1].

Сьома відмінність полягає у способі, яким людський мозок та штучний інтелект набувають знань та навичок. Людський мозок вчиться через безпосередній досвід, спостереження, експериментування та емоційні переживання, що дозволяє формувати глибоке розуміння концептів та розвивати навички. Навпаки, штучний інтелект залежить від даних та інструкцій, заданих розробниками або отриманих через процеси машинного навчання, що може обмежувати його здатність до адаптації та генералізації знань у нових ситуаціях.

Восьма відмінність полягає у тому, що людський мозок вражає своєю здатністю ефективно перемикатися між завданнями, виконуючи широкий спектр функцій від складних когнітивних процесів до автоматичних фізичних дій. Це мультизадачність є результатом мільйонів років еволюційного розвитку. Водночас, штучний інтелект, як правило, оптимізований для виконання дуже специфічних завдань, і хоча деякі системи можуть вражати своєю ефективністю в окремих областях, вони часто не можуть ефективно адаптуватися до завдань поза своєю спеціалізацією без додаткового навчання або програмування.

Дев'ята відмінність - свідомість та самосвідомість в людському мозку становлять один з найскладніших і найменш зрозумілих аспектів нашого існування. Вони відіграють критичну роль у формуванні людської ідентичності, моральності та взаємодії зі світом. Свідомість дозволяє нам не просто реагувати на зовнішні подразники, але й бути усвідомленими цих реакцій, аналізувати їх і робити висновки, що впливає на наші майбутні дії. Ця здатність до рефлексії та самоаналізу є основою для етичних розмірковувань, саморозвитку та особистісного зростання. Самосвідомість, зокрема, дозволяє нам усвідомлювати себе як окремих індивідів з унікальними думками, почуттями та спогадами. Це сприяє формуванню нашого внутрішнього "Я", допомагає встановлювати глибокі особистісні зв'язки з іншими людьми та забезпечує засоби для самовизначення у соціальному контексті. Самосвідомість також є фундаментом для емпатії, оскільки здатність рефлексувати над власними переживаннями дозволяє нам краще розуміти та відчувати емоції інших. На противагу цьому, штучний інтелект, незалежно від рівня його

складності та здатності до навчання або адаптації, не володіє свідомістю у тому розумінні, як людина. Він може імітувати певні аспекти людської поведінки, розпізнавати мовні патерни або вирази обличчя, але без внутрішнього переживання або усвідомлення. Відсутність свідомості та самосвідомості обмежує штучний інтелект у його здатності до саморефлексії, самовдосконалення на основі внутрішніх переконань та моральних принципів. Ці відмінності підкреслюють унікальність людського досвіду та складність людського мозку, які на сьогоднішній день залишаються недосяжними для штучного інтелекту, незважаючи на його стрімкий розвиток та величезний потенціал у багатьох областях застосування.

Остання, але не менш важлива відмінність між людським мозком та системами штучного інтелекту полягає в емоційності. Людське мислення глибоко інтегроване з емоціями, які відіграють вирішальну роль у процесах прийняття рішень, формуванні наших переконань та поведінки. Емоції, такі як радість, смуток, страх або гнів, впливають на наші думки та дії, дозволяючи нам реагувати на складні соціальні та фізичні стимули з неймовірною швидкістю та адекватністю. Емоційні сигнали допомагають нам інтуїтивно оцінювати ситуації, визначати пріоритети та діяти відповідно до наших цінностей і довгострокових цілей. На противагу цьому, штучний інтелект залишається в основному позбавленим здатності до відчуття або вираження справжніх емоцій. Незважаючи на існування програм, що можуть імітувати емоційні реакції або розпізнавати емоційні вирази обличчя людини, ці системи не відчують емоцій у тому розумінні, як люди. Це відсутність здатності до емоційного переживання обмежує можливості штучного інтелекту в розумінні та інтерпретації нюансів людської поведінки, мотивацій та соціальних взаємодій. Штучний інтелект може аналізувати та реагувати на зовнішні прояви емоцій, але без розуміння їх глибших причин або значення. Ця відмінність у здатності до емоційного переживання та вираження має значні наслідки для взаємодії між людьми та штучним інтелектом. Хоча штучний інтелект може значно підвищити ефективність у вирішенні конкретних завдань, людська здатність до емоційного співпереживання, інтуїції та етичного судження залишається незамінною в багатьох аспектах нашого життя, особливо у сферах, що вимагають глибокого розуміння людської природи, таких як психологія, психіатрія тощо.

Розвиток штучного інтелекту останніми роками значно прискорився, розширюючи межі можливого в науці, промисловості, медицині та багатьох інших сферах. Цей технологічний прорив спонукає до революційних змін у способі ведення бізнесу, діагностики та лікування захворювань, а також у розумінні світу навколо нас. Проте, разом з перевагами, штучний інтелект приносить і виклики, які потребують уважного розгляду.

Зокрема, етичні питання, пов'язані з штучним інтелектом, стають дедалі актуальнішими. Дебати про моральність автономних збройних систем, приватність даних та автоматизацію, яка може призвести до втрати робочих місць, загострюються. Важливо встановити межі використання штучного інтелекту, щоб впевнитися, що ці технології служать на благо суспільства, не ставлячи під загрозу основні права і свободи людини.

Інший важливий аспект – це вплив штучного інтелекту на ринок праці. Автоматизація та роботизація можуть забезпечити зростання продуктивності та ефективності, але також можуть призвести до значної втрати робочих місць у певних секторах. Важливо, щоб уряди держав та бізнес активно працювали над розробкою стратегій перекваліфікації та освіти, щоб допомогти працівникам адаптуватися до нової економіки, де штучний інтелект відіграватиме ключову роль.

Також існує ризик, що контроль над штучним інтелектом та пов'язаними з ним технологіями може опинитися в руках вузького кола осіб або компаній, що підвищує загрозу монополізації та обмежує інновації. Встановлення міжнародних стандартів і протоколів співпраці може сприяти більш справедливому та ефективному розподілу користі від штучного інтелекту[2].

Застосування штучного інтелекту у військовій сфері відкриває нові можливості для підвищення ефективності оборонних та наступальних операцій, але разом з тим несе в собі серйозні загрози та виклики. Так, штучний інтелект може бути використаний для створення повністю автономних систем озброєння, які можуть вибирати та атакувати цілі без людського втручання. Це породжує етичні питання щодо відповідальності за прийняття рішень про життя та смерть. Завдяки здатності до самонавчання штучний інтелект може розвиватися непередбачуваним чином, що може призвести до неконтрольованих наслідків, особливо у конфліктних ситуаціях. Штучний інтелект також може бути використаний для розробки та реалізації складних кібератак на критично важливу інфраструктуру, включаючи системи зв'язку, енергетичні мережі та системи управління збройними силами. Інтеграція штучного інтелекту у військову сферу може призвести до нової гонки озброєнь, де країни будуть змагатися за створення все більш розвинених автономних систем озброєння, що підвищує ризик військових конфліктів. Використання штучного інтелекту піднімає питання відповідальності за військові злочини, проблему розрізнення між цивільним населенням і військовими цілями, а також дотримання міжнародного гуманітарного права. Широке впровадження штучного інтелекту у військовій сфері може призвести до дестабілізації міжнародної безпеки, оскільки можливості для оборони та наступу стають непередбачуваними, а традиційні методи стримування можуть виявитися неефективними.

У підсумку, штучний інтелект стоїть на порозі принципових змін у багатьох аспектах людського життя. Водночас, для забезпечення, що ці зміни будуть позитивними, необхідно активно працювати над вирішенням викликів та загроз, що супроводжують цей розвиток. Відповідальне використання штучного інтелекту, етичні норми, адаптація ринку праці, захист даних та приватності стануть ключовими факторами, які визначають, наскільки успішно людство зможе інтегрувати ці технології в своє майбутнє.

Дослідження розмежування між штучним інтелектом та людським мисленням відкриває фундаментальні аспекти, що визначають їх взаємодію та вплив на суспільство. Перш за все, важливо відмітити відсутність свідомості у штучного інтелекту, на відміну від людського розуму, який не лише обробляє інформацію, але й усвідомлює власні думки, емоції та існування. Вчені в галузі когнітивних наук та філософії, аналізуючи це розмежування, наголошують на глибокому розумінні, яке випливає з людської свідомості.

Нарешті, людське мислення формується та розвивається в контексті культури, історії та соціальних взаємодій, що дозволяє нам розвивати моральні цінності, етику та соціальну відповідальність. Штучний інтелект, незважаючи на свою здатність відтворювати деякі аспекти людського досвіду через програмування, не може самостійно формувати чи розвивати ці концепції.

Ці відмінності підкреслюють унікальність та цінність людського мислення та розуму, вказуючи на необхідність відповідального ставлення до розвитку та застосування штучного інтелекту у суспільстві.

Література:

1. Штучний інтелект та людський інтелект: 7 відмінностей URL: <https://uk.yestherapyhelps.com/artificial-intelligence-vs-human-intelligence-7-differences-10356>
2. Іванюк Д. Штучний інтелект: історія та перспективи URL: <https://naub.oa.edu.ua/shtuchnyj-intelekt-istoriya-ta-perspektyvy/>

References:

1. Shtuchnyi intelekt ta liudskyi intelekt: 7 vidminnostei [Artificial Intelligence vs Human Intelligence: 7 Differences] Retrieved from <https://uk.yestherapyhelps.com/artificial-intelligence-vs-human-intelligence-7-differences-10356>
2. Ivaniuk, D. Shtuchnyi intelekt: istoriia ta perspektyvy [Artificial intelligence: history and perspectives] Retrieved from <https://naub.oa.edu.ua/shtuchnyj-intelekt-istoriya-ta-perspektyvy/>